

Arrest

nr. 348 457 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van “*Palestina afkomstig*” te zijn, op 18 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat M. WARLOP.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U, H.K.A. ([...]2002), verklaart over de Palestijnse nationaliteit te beschikken. U bent een soennitische Arabier afkomstig uit Khan Younis, Gaza. Hier verbleef u in de wijk Dawar Zourob in Rafah. In Gaza maakte u uw middelbare school af. Verder werkte u op de markt en had u kort een project met uw broer waarbij jullie thuis kippen verkochten. Uw moeder bevindt zich momenteel in de Verenigde Staten voor medische behandeling samen met een kleinzoon van haar. Uw vader verblijft in Al Mawasi samen met uw broers en zussen. Enkel uw broer Y.K.A. verblijft sinds januari 2025 in België, zo verklaart u.

In oktober 2022 verliet u Gaza wegens de slechte levensomstandigheden en reisde via Egypte en Turkije (met een Turks visum) naar Griekenland. Hier werden op 7 december 2022 uw vingerafdrukken geregistreerd en op 14 december 2022 uw verzoek om internationale bescherming. U verbleef in een opvangcentrum te

Kos. Op 24 januari 2023 werd u de vluchtelingenstatus toegekend. U verbleef hierna nog zo'n twintig dagen tot een maand in het opvangcentrum. Vervolgens ging u naar Athene waar u uiteindelijk uw verblijfsvergunning en paspoort ontving. In Athene verbleef u eerst zo'n week in een kerk, vervolgens een maand bij een Egyptenaar en daarna in omliggende dorpen in een tent op zoek naar werk voor één a twee maanden.

Vervolgens ging u naar Kreta en verbleef u in de stad Chania voor ongeveer twee maanden. Opnieuw vond u geen werk. Hierna ging u terug naar Athene bij de Egyptenaar om daarna opnieuw naar Kreta te gaan waar u verbleef in Heraklion tot uw vertrek uit Griekenland. In Heraklion werkte u 20-25 dagen in de groententeelt en verbleef bij uw werkgever. Hij ontsloeg u echter en betaalde u niet correct uit. De rest van uw tijd in Heraklion verbleef u in een verlaten pand en kreeg u steun van een daklozenorganisatie. U reisde van Kreta naar Athene om daar het vliegtuig naar België te nemen op 31 januari 2024. U diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 9 februari 2024. U stelt dat er in Griekenland geen werk, geen toekomst, geen onderwijs of huisvesting is.

Ter staving van uw verzoek legt u de kopieën van volgende documenten neer: de identiteitspagina van uw Palestijns paspoort, uw geboorteakte, uw Palestijnse identiteitskaart, uw Griekse verblijfsvergunning, uw Griekse AFM, een attest van uw dakloosheid in Griekenland, identiteitsdocumenten van uw familieleden, overlijdensaktes, twee foto's en een geboorteakte van familieleden van u, en foto's van een slaapplek van u in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk de Eurodac Search Result, de Eurodac Marked Record en de bijkomende informatie van de Griekse autoriteiten (blauwe map, stukken 1, 2 en 3), alsook uit uw verklaringen (Verklaring DVZ, vraag 23; CGVS, p.6), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de

Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegian.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en;

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties van erbarmelijke levensomstandigheden, incident(en) met (een) derde(n), een éénmalige of eerder aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten,..., moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, taalonderwijs, of huisvesting (CGVS, p.12), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden.

Ten eerste gaf u verschillende keren aan dat u vanwege de taalbarrière zeer moeilijk werk vond (CGVS, p.8). Er werd u gevraagd wat u heeft gedaan om **de taal** te leren in Griekenland. U antwoordde louter "Ik wist niet waar ik Grieks moest leren" (CGVS, p.11). Dat u echter geen enkele notie had van taallessen kan allerm minst overtuigen.

Zo had u een telefoon en gebruikte u soms een vertaalapp in de zoektocht naar werk (CGVS, p.8). Bijgevolg kon u wel degelijk de nodige opzoeken doen naar taallessen om de Griekse taal te leren. Dat u hier

klaarblijkelijk geen enkele stappen toe zette en louter blijft volhouden dat u niet wist waar u de taal kon leren, verbaast ten zeerste. U bent immers een geschoolde en geletterde persoon, die naast het Arabisch ook een basis Engels spreekt (CGVS, p.11). Van iemand met dergelijk profiel kan worden verondersteld dat hij de nodige stappen onderneemt om de taal van het gastland te leren. Kennis van het Grieks moet immers de kans op het bemachtigen van een jobs aanzienlijk verhogen. Dit benadrukte u zelf ook meerdere malen. Uw gebrek aan initiatief hieromtrent mag uiterste verbazing heten. Het kan immers allerm minst overtuigen dat er in Griekenland geen enkele (betalende) taallessen voorhanden zouden zijn uitgaande van de overheid. U toont op geen enkele manier aan dat uw rechten in Griekenland niet geëerbiedigd werden.

Ten tweede stelde u dat er in Griekenland geen **werk** is. Toch werkte u zo'n 20 dagen in de groententeelt (CGVS, p.9-10). Bijgevolg was u wel degelijk in staat om werk te vinden en dit zelfs zonder de kennis van de Griekse taal. Gevraagd waarom u op uw verschillende verblijfsplaatsen volgens u geen werk kon vinden, verwees u meermaals naar de taal (CGVS, p.8-9-10). Zo konden ze u hoogstwaarschijnlijk niet begrijpen en u kon hen niet begrijpen. Indien u echter maandenlang dergelijke moeilijkheden inzake de taalbarrière ondervond in uw zoektocht naar werk, tart het alle verbeelding dat u geen enkele concrete stappen zette om de taal te leren, zoals supra reeds besproken werd. Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat u behalve wat rondvragen ook geen andere stappen lijkt gezet te hebben in uw zoektocht naar een job. Zo verwijst u geenszins naar een registratie bij een organisatie of interimkantoor om enige hulp te verkrijgen bij uw zoektocht. Tevens verbleef u telkens ook slechts korte periodes op uw verblijfsplaatsen. Zo was u één a twee maanden in omliggende dorpen van Athene als Manolada (CGVS, p.8), daarna ongeveer twee maanden in Chania op Kreta (CGVS, p.7), vervolgens keerde u terug naar Athene en bleef u er minder dan een maand (CGVS, p.7, 9), en tenslotte verbleef u nog zo'n drie maanden op Kreta in Heraklion waarvan u een twintigtal dagen werkte (CGVS, p.10). Dergelijke verblijfsperiodes wijzen echter allerm minst op een duurzame poging om uw leven aldaar uit te bouwen. Er kan van u als begunstigde van internationale bescherming echter verwacht worden dat u geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Na desbetreffende kortstondige verblijven van één of twee maanden is het immers niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van werkgelegenheid. Er dient opgemerkt te worden dat indien u daadwerkelijk (ander) werk zocht in Griekenland, er van u verwacht kan worden dat u net alle stappen zou ondernemen om aan werk te geraken zodoende uw situatie er te verbeteren en te kunnen integreren in de Griekse samenleving. U toont dan ook niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet ook worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van de arbeidsmarkt in deze lidstaat op zich. Daarbij dient nog te worden opgemerkt dat u zich voor enige hulp en procedures in het kader van uw zoektocht naar werk of de afwezigheid ervan net zoals de Griekse onderdanen tot de correct instanties dient te wenden.

Ten derde verwees u nog naar de problematiek om **huisvesting** te vinden. U verwees naar uw periodes van dakloosheid daar de mensen in Griekenland niet willen verhuren aan Arabieren (CGVS, p.9). Dat geen enkele woning echter verhuurd zou worden aan Arabieren betreft een blote bewering die weinig aannemelijk is. Daarnaast stipt het CGVS aan dat u in Athene telkens bij een Egyptenaar kon verblijven (CGVS, p.8) en dat u op Kreta ook een periode bij uw werkgever verbleef (CGVS, p.9). Daarnaast kreeg u op Kreta steun als dakloze van een organisatie, die u eveneens geld gaf (CGVS, p.10). Opnieuw toont u dan ook niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Zo dient u voor financiële hulp en (sociale) huisvesting de correcte instanties te benaderen om hulp te vragen en komt het aan u toe om verdere nodige stappen te zetten om onderdak te vinden.

Bovendien blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u vanuit Kos naar Athene ging, van Athene naar Chania op Kreta, van Chania terug naar Athene, van Athene naar Heraklion op Kreta, en later ook van Athene naar België vloog (CGVS, p.7-9). Verder kon u rekenen op financiële ondersteuning. U was in staat om eigen eten te kopen tijdens uw verblijf in het opvangcentrum in Kos, daar het eten er niet goed was (CGVS, p.7). Uw familie stuurde u geld om uw huur te betalen bij de Egyptenaar waarbij u verbleef in Athene (CGVS, p.8). U verklaarde dat u uw familie ook geld zou vragen indien u een woning zou vinden om te huren (CGVS, p.9). Tevens betaalde uw familie uw hele reis van Gaza tot België (CGVS, p.5). Daarnaast betaalde een vriend van u in Turkije uw ticket voor de ferry van Heraklion naar Athene (CGVS, p.10) en heeft u familieleden in Duitsland die een ticket kochten voor u om van België naar Duitsland te reizen om een maand bij hen te verblijven (CGVS, p.5). Tenslotte werkt u ook in België in een tomatenbedrijf en was u hier in staat om een elektrische scooter te kopen om naar uw werk te gaan (CGVS, p.4). Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen of over onvoldoende middelen zou beschikken om bij een terugkeer naar

Griekenland moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden als persoon die er internationale bescherming geniet.

Waar u nog opwierp dat u in Griekenland vaak gecontroleerd werd door de politie inzake uw documenten, dient opgemerkt te worden dat u zelf aangaf dat dit louter dagelijkse controles waren, maar dat u verder nooit problemen ondervond met de Griekse autoriteiten (CGVS, p.12). Dat u bijgevolg op straat gecontroleerd werd door de politie betekent geenszins dat uw rechten aldaar niet geëerbiedigd werden. Standaardcontroles gaan geenszins in tegen uw rechten en kunnen bovendien in elk Europees land plaatsvinden.

Uit uw verklaringen bij de DVZ bleek dat u uw Griekse documenten zou verloren zijn (Bijkomende vragen Mstatus Griekenland). Echter op het CGVS gaf u aan dat u deze documenten in het opvangcentrum heeft (CGVS, p.6). Deze frappante tegenstrijdigheid doet vermoeden dat u wel degelijk nog in het bezit bent van uw originele (en nog steeds geldige) Griekse verblijfsdocumenten. Indien u de originelen echter toch zou kwijt zijn – hetgeen allerm minst geloofwaardig is – verwijst het CGVS naar het volgende.

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Verder blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn.

Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigen van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, **zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.**

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als

verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). In de praktijk worden de gegevens van begunstigten die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (zie: Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Begunstigten die als asielzoeker geen AFM hebben verkregen, volgen een afzonderlijke procedure en worden doorverwezen naar de DOY. In dat geval wordt hen een geldig ADET of een geldig DADP gevraagd. Uit de objectieve informatie blijkt dat er geen problemen zijn bij de uitvoering van deze procedure (ibid.; en Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>).

Gezien u over een geldige AFM beschikt (Bijkomende vragen M-status Griekenland; CGVS, p.11), blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat **"de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt"** (RSA/ PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , maart 2024, p. 20: " the AFM is automatically deactivated upon **the expiry of the ADET** and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 25/01/2026, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als u stappen moet ondernemen om een vervangkaart van uw gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft u, gezien u over een AFM en een AMKA beschikt, toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Wat betreft uw AMKA haalde u op het CGVS aan dat u in Griekenland niet wist wat dit was en waar u het kon verkrijgen (CGVS, p.11). Echter bij de DVZ verklaarde wel degelijk over een AMKA te beschikken (Bijkomende vragen M-status Griekenland). Meer zelfs u verklaarde gedetailleerd dat u in Griekenland de griep had, naar het ziekenhuis ging en daar een baxter kreeg, en dat u achteraf geen ziekenhuiskosten diende te betalen gezien u een AMKA had. Uw verklaringen op het CGVS verliezen dan ook enige geloofwaardigheid. Het blijkt dan ook duidelijk dat u wel degelijk in het bezit bent van een AMKA.

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (**AMKA**) merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het eveneens pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: " According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit **expires**"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: " Specifically as regards deactivation due to non-legal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus aldus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Gezien uw verblijfsvergunning niet voor 25/01/2026 verloopt, is uw AMKA ook tot die datum geldig.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw Palestijns paspoort, geboorteakte en identiteitskaart staven louter uw identiteit, hetgeen hier niet betwist wordt. De identiteitsdocumenten van uw familie, overlijdensaktes, foto's en een geboorteakte van familieleden van u tonen opnieuw louter hun identiteit en eventueel overlijden aan. Hieraan wordt geen twijfel gehecht, echter staat dit los van de beoordeling met betrekking tot uw vrees ten aanzien van Griekenland. Uw Griekse verblijfsvergunning en AFM leveren verder een bewijs voor uw verkregen internationale bescherming in Griekenland en het gegeven dat u er de nodige rechten kunt doen uitoefenen. Het attest van dakloosheid (d.d. 13/11/2023) betreft louter een momentopname, waarvan geenszins kan gesteld worden dat u op duurzame wijze in een situatie zonder water en elektriciteit verbleef en u bijgevolg uw rechten in Griekenland geenszins kon doen gelden. Tenslotte kan van de foto's inzake uw verblijf in Griekenland geenszins met zekerheid worden afgeleid waar en wanneer deze foto's genomen werden. Bijgevolg betreffen het momentopnames, die geenszins enige bewijswaarde leveren voor uw vermeende problemen als begunstigde van internationale bescherming, noch voor een vermeende vrees bij terugkeer naar Griekenland.

U haalde nog aan dat uw broer Y.K.A. sinds midden januari 2025 ook in België verblijft, hier asiel heeft aangevraagd en in dezelfde maand een gesprek gevoerd heeft (CGVS, p.5). Het CGVS kon echter geen verzoek om internationale bescherming onder de naam die u opgaf terugvinden. U legt hier verder geen enkele informatie over neer. Zelfs indien uw broer zich effectief in de asielpprocedure bevindt in België, verandert dit niets met betrekking tot uw nood aan internationale bescherming. Uw verzoek dient immers beoordeeld te worden op eigen merites. Het feit dat uw broer in België verblijft, is daarbij geenszins een motief waardoor u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Bulgarije geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift op de manifeste appreciatiefout en schending van “*artikel 1 a van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de Wet van 26 juni 1953, van artikel 3 van het EVRM, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 11 van de Kwalificatierichtlijn 2011/95/eu van 13 december 2011 (hierna de kwalificatierichtlijn), van artikelen 7 en 9 Verordening (eu) 2016/679 van het Europees Parlement en de raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/eg (hierna GDPR-verordening), van artikelen 41, 43 en 58 van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken, van artikelen 39/60 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 51/4, 55/3/1, 57/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, artikel 13/1 van het koninklijk besluit van 11 april 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; op artikel 10 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel; de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de redelijkheid- en zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht en de onpartijdigheidsplicht, rechten van verdediging, transparantie, de vertrouwelijkheidsplicht.”*

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een theoretische uiteenzetting inzake de rechtsgronden en bewijslast (6.1.).

In een eerste grieft gaat verzoeker in op de gebruikte taal bij het CGVS en het gebruik van de gegevens van verzoeker (6.2.). Hij wijst erop dat het persoonlijk onderhoud plaatsvond met een medewerker van EUAA, die verzoekers in het Engels ontvangt en interviews in diezelfde taal leidt (met een vertaling Arabisch-Engels), wat volledig onwettelijk is. Verzoeker voert de schending aan van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, dat voorziet dat dossiers worden behandeld in het Nederlands of in het Frans. Hij voert tevens een schending aan van artikel 41 van de taalwet, dat voorziet dat men zich voor centrale diensten in het Frans, Nederlands of Duits moet kunnen uitdrukken. Hij wijst er verder op dat zijn vergezellende advocaat de Nederlandse taal machtig is en dat bij gebrek aan gebruik van de proceduretaal of een van de landstalen niet alleen de taalwet en de Vreemdelingenwet geschonden is, maar ook de rechten van verdediging. Verder wijst verzoeker erop dat ambtenaren conform artikel 43 van de taalwet worden verdeeld in taalrollen – die de kennis van de landstaal waarborgen –, maar dat de interviewer in dit dossier tot geen enkele taalrol behoorde om het onderzoek te voeren in de proceduretaal. Verder meent verzoeker dat het gegeven dat de notities van het persoonlijk onderhoud vertaald zijn door een programma geenszins de kennis waarborgt van de taal gebruikt door de medewerker van EUAA en in dewelke de notities werden genomen – contra de verdeling op taalrollen. Verzoeker meent dat er evenmin een waarborg bestaat met betrekking tot het gepaste taalbeheer door het programma bij de vertaling van de oorspronkelijke notities naar het Nederlands en haalt aan dat men geen vat heeft over de Nederlandstalige vertaling door het programma en de “revisie” die het CGVS nadien uitvoert. Verzoeker meent dat zijn initiële verklaringen en het begrip ervan verhinderd zijn. Verder kaart verzoeker aan dat er problemen zijn met betrekking tot zijn privacy door de vertaling van de

oorspronkelijke notities van het persoonlijk onderhoud – die volgens hem niet worden meegedeeld – door eTranslation en benadrukt dat hij nooit heeft ingestemd met het feit dat er gebruik zou worden gemaakt van zijn persoonlijke gegevens met eTranslation. Hij voert een schending aan van de artikelen 7 en 9 van de GDPR-verordening, de vertrouwelijkheidsplicht, artikel 13/1 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003. Tot slot wijst hij op artikel 10 van het Koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel dat het CGVS verplicht het CGVS tot confidentialiteit en respect van het privéleven van de asielzoeker, terwijl een persoon buiten het CGVS het interview heeft afgenomen en het gehoor werd gebuikt op een vertalingsplatform waarop wordt ingestemd met het gebruik van persoonlijke gegevens, doch zonder toestemming van verzoeker zelf. Hij wijst nog op rechtspraak van de Raad en besluit dat de nietigheid van de bestreden beslissing dient te worden uitgesproken.

In een tweede grief voert verzoeker de schending aan van de onpartijdigheidsplicht (6.3.). Verzoeker zet uiteen dat hij een vrees inroept ten aanzien van Griekenland omwille van de behandeling die hij er heeft gekend als asielzoeker en statushouder, dat het gegeven dat de medewerker van EUAA een middellands accent heeft doet vermoeden dat deze Griek is en dat er een schijn van partijdigheid bestaat.

In een derde grief hekelt verzoeker dat verweerder de bestreden beslissing niet heeft genomen binnen een redelijke termijn (6.4.). Hij wijst erop dat hij zijn verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 9 februari 2024 en dat de bestreden beslissing per post werd verstuurd op 4 augustus 2025, wat neerkomt op een periode van 1 jaar en 7 maanden.

In een vierde grief voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6 vreemdelingenwet *iuncto* de materiële motiveringsverplichting (6.5.). Verzoeker wijst erop dat het antwoord van de Griekse Dublin Unit van 12 april 2024 om te besluiten tot het actueel bestaan van een beschermingsstatus in hoofde van de verzoeker in Griekenland, geenszins actueel is contra artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat de helft van de geldigheidstermijn van zijn verblijfstitel – waarvan hij op het CGVS verklaarde nog steeds in het bezit te verkeren en die verstrijkt op 25 januari 2026 – verstreken door toedoen van verweerder die geen beslissing nam binnen een redelijke termijn.

De vraag die zich volgens verzoeker opdringt bestaat erin om na te gaan hoe verzoeker in staat zal zijn een nieuwe verblijfstitel te verkrijgen en in welke omstandigheden hij zou kunnen terechtkomen in Griekenland, rekening houdende met de informatie voorhanden, conform artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst dienaangaande naar algemene landeninformatie en rechtspraak. Hij besluit dat verweerder overduidelijk geen oog gehad heeft voor de huidige situatie van verzoeker noch met de huidige situatie in Griekenland terwijl hij een onderzoek *ex nunc* dient uit te voeren en hierbij moet steunen op alle elementen die voorhanden zijn conform artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.

In een vijfde grief gaat verzoeker in op de bescherming en het verblijf in Griekenland (6.6.). Verzoeker wijst erop dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat hij in zijn (sociale) rechten zal worden hersteld, verzoeker op heden nog internationale bescherming en toegang tot een verblijfskaart geniet en verweerder hiernaar onderzoek heeft gedaan. Volgens verzoeker omvat het administratief dossier geen bewijs van de huidige situatie van verzoeker in Griekenland, nu het antwoord van de Dublin Unit Griekenland van 1 jaar en 4 maanden geleden is.

In een zesde grief geeft verzoeker een uiteenzetting nopens de afwezigheid van bescherming en de schendingen van het EVRM en van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Verzoeker geeft een omstandige en op een veelheid aan bronnen gebaseerde toelichting inzake de huidige omstandigheden in Griekenland en de gevolgen ervan voor verzoeker. Verzoeker gaat in op de algemene situatie en administratieve obstakels inzake de toegang tot huisvesting en zet ook zijn eigen ervaringen van dakloosheid en moeilijkheden bij het zoeken van huisvesting in Griekenland uiteen. Verder haalt verzoeker, onder verwijzing naar landeninformatie en rechtspraak, de situatie inzake de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland en het verkrijgen van een AMKA aan. Hij benadrukt dat hij geen AMKA kon bemachtigen en dat uit het overgemaakte administratief dossier niet kon blijken dat hij zou verklaard hebben een AMKA te hebben gehad en voor griep te zijn behandeld. Verzoeker wijst erop dat hij aan kortademigheid lijdt en een inhalator nodig heeft. Hij benadrukt dat hij kwetsbaar is door de situatie (van zijn familieleden) in Gaza en wijst op rechtspraak van de Raad en een brief van de organisatie Ulysse inzake de psychologische kwetsbaarheid van Gazanen. Voorts gaat verzoeker in op de moeilijke toegang tot de arbeidsmarkt in Griekenland, refererend aan landeninformatie. Hij benadrukt in dit verband dat hij alles in zijn macht heeft gedaan om werk te treffen en herneemt zijn parcours. Verder wijst verzoeker erop dat er geen toegang is tot taallessen, hetgeen hij ondersteunt met verwijzingen naar algemene informatie. Verzoeker wijst erop dat hem niet werd gevraagd of hij een taal-app heeft uitgeprobeerd en hekelt dat geen rekening werd gehouden met zijn dakloosheid en beperkte mogelijkheden om zijn telefoon op te laden. Voorts gaat verzoeker in op de wetswijziging van 2020 en de gevolgen ervan, op de onveiligheid in Griekenland en op het aanwezige racisme en de mishandeling. Verzoeker verwijst hiervoor naar algemene landeninformatie en haalt ook zijn eigen ervaringen met racisme vanwege de bevolking en systematische politiecontroles in Griekenland aan. Tot slot betoogt verzoeker onder verwijzing naar algemene landeninformatie dat het non refoulementbeginsel

wordt overtreden. Verzoeker besluit dat er geen effectieve bescherming is voor statushouders in Griekenland, ook niet bij terugkeer uit een EU-lidstaat.

In een zevende grief zet verzoeker zijn nood aan internationale bescherming ten gevolge van de situatie in de Gazastrook uiteen op basis van algemene (landen)informatie (6.8.).

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker als stuk 3: “*Administratief dossier*”.

2.3. Verweerder brengt op 28 augustus 2025 een nota “*Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*” bij.

Hierbij voegt verweerder landeninformatie inzake Griekenland.

2.4. Verweerder legt op 11 december 2025 een aanvullende nota neer op basis van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Hierbij voegt verweerder een stuk, dat betreft “*Nota ‘duiding e-mail Griekse autoriteiten - A.M.K.A.’, dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS*”.

De (11) overige middels URL gevoegde stukken betreffen (landen)informatie inzake Griekenland.

2.5. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie inzake Griekenland en Gaza en waarbij volgend stuk wordt gevoegd: “*Letter 19/11/2025 to CGVS: Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025*”.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: “*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.*” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Waar verzoeker aanvoert dat verweerder de redelijke termijn om de bestreden beslissing te nemen zou hebben overschreden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Er

anders over oordelen zou bovendien lijnrecht ingaan tegen de ratio legis van voormeld wetsartikel, die eruit bestaat dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vermoed geen nood aan zulke bescherming te hebben omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU (*Parl.St.* Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, p.108-109).

Verzoeker toont, waar hij aanvoert dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, mede gelet op hetgeen hieronder volgt, verder niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot in het kader van de door hem aangevoerde nood aan internationale bescherming en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

5. Verzoeker meent dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen weergave zijn van het persoonlijk onderhoud, aangezien het persoonlijk onderhoud niet in de taal van de procedure plaatsvond. De notities zijn namelijk in het Nederlands opgesteld, terwijl een medewerker van de EUAA die Engels spreekt het persoonlijk onderhoud heeft geleid. Hij meent dat het onwettig is dat het persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden met een medewerker die het interview in het Engels leidt en die de bezoekers ook enkel in het Engels ontvangt.

Volgens verzoeker is dit in strijd met artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet. Ook meent hij dat artikel 41 van de taalwet niet wordt nageleefd. Verder meent verzoeker dat de vertaling door een programma geenszins de kennis van de taal gebruikt door de medewerker van de EUAA waarborgt en dat er evenmin een waarborg bestaat met betrekking tot het gepaste taalbeheer door het programma bij de oorspronkelijke notities naar het Nederlands. Tot slot kaart verzoeker aan dat het gebruik van het programma eTranslation tot gevolg heeft dat men de toestemming verleent om persoonlijke gegevens te gebruiken en dat verzoeker nooit heeft ingestemd met het feit dat er gebruik zou worden gemaakt van haar persoonlijke gegevens met eTranslation. Hij meent dat er een inbreuk wordt gemaakt op de GDPR-regelgeving.

5.1. Bij het verzoek om internationale bescherming heeft verzoeker om bijstand van een tolk Arabisch verzocht tijdens het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming en werd hij er van in kennis gesteld dat de taal waarin het verzoek om internationale bescherming onderzocht wordt het Nederlands is (Bijlage 26 van 9 februari 2024).

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

§ 1 Het onderzoek van de in de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 bedoelde asielaanvraag geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2 De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50, 50bis, 50ter of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 3 Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van de asielaanvraag of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.

Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing."

Bij het persoonlijk onderhoud van verzoeker voorzag verweerder een tolk Arabisch (geïdentificeerd middels anonimiseren als tolk nummer 1870) en werd er getolkt van het Arabisch naar het Engels.

Omtrent deze wijze van gehoor en vertolking stelde de Raad van State (arrest nr. 185.993 van 3 september 2008):

“2.1.4.1. Overwegende dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker laat gelden, niets in de parlementaire voorbereiding van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet erop wijst dat in deze wetsbepaling ook de taal van de conversatie met de tolk wordt geregeld; dat verzoeker zich daarvoor steunt op de volgende zinsnede in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat de wet van 10 juli 1996 is geworden: “De huidige regeling van onbeperkte vrije keuze van de taalrol leidt ertoe dat men de taalrol kiest waar de vertraging het grootst is en waar zagezegd de kans op een positieve beslissing het grootst is, ook al spreekt de betrokken asielzoeker de taal niet en moet er voor een conversatie met hem een beroep worden gedaan op een tolk” (Parl. St. Kamer, 1995-96, 364 nr. 1, p. 32-33); dat hieruit evenwel niet kan worden afgeleid dat onder het nieuwe regime enkel naar en uit de proceduretaal mag worden getolkt; dat als één van de redenen waarom aan de onbeperkte vrije keuze van de proceduretaal een einde wordt gesteld, er enkel wordt op gewezen dat ook wanneer de asielzoeker zelf deze taal kiest, meestal voor de conversatie met hem nog een beroep moet worden gedaan op een tolk; dat luidens artikel 30 van de Grondwet het gebruik van de in België gesproken talen vrij is en het niet geregeld kan worden dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken; dat deze bepaling op zich geen verplichting inhoudt voor de ambtenaren om uitsluitend de taal van hun taalrol te spreken of te gebruiken; dat ook uit deze bepaling niet kan worden afgeleid dat een ambtenaar een andere taal slechts zou mogen spreken of gebruiken indien een formele wetsbepaling hem daartoe machtigt; dat zoals andere wetsbepalingen waarbij het gebruik van een bepaalde taal wordt opgelegd ook artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet restrictief moet geïnterpreteerd worden; dat deze wetsbepaling enkel het taalgebruik regelt bij het eigenlijk onderzoek van de asielaanvraag; dat het de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing; dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden omdat het interview op het Commissariaat-generaal zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal of omdat de tolk zich bij dit interview bediende van een andere taal dan de proceduretaal; dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de jurist die het interview met de asielzoeker afneemt niet verbiedt zich uit te drukken in een vreemde taal en zelfs de rol van de tolk waar te nemen wanneer hij die taal beheerst; (...)” (eigen onderlijning)

Uit voormeld arrest van de Raad van State blijkt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet verbiedt aan de ambtenaar die het interview met de asielzoeker afneemt zich uit te drukken in een vreemde taal; het arrest stelt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet evenmin aan de ambtenaar verbiedt “*zelfs de rol van de tolk waar te nemen wanneer hij die taal beheerst*”. Aan de ambtenaar van verweerder wordt geen vereiste van bewijs inzake de beheersing van de vreemde taal gesteld.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud geen vertaalproblemen hebben voorgedaan en dat verzoeker de tolk en alle vragen goed heeft begrepen (NPO, p. 13). Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud hebben verzoeker, noch zijn advocaat, gewag gemaakt van problemen of moeilijkheden omwille van het gebruik van de Engelse taal door de interviewer.

5.2. De Raad duidt er ook op dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de taal van de procedure waarin het onderzoek is gevoerd het Nederlands is. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het administratief dossier bevinden zijn opgesteld in het Nederlands, de proceduretaal (administratief dossier, “*Transcriptie VAN INTERVIEW*”).

Ook de bestreden beslissing is genomen in het Nederlands. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet is aldus correct toegepast.

Uit de vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat uit artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk, die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming vertaalt, dit rechtstreeks moet doen in de taal van de procedure, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend het Nederlands moet zijn. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet legt geen verplichting inzake taalgebruik op aan de ambtenaar en de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt bijgevolg geen schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet met zich mee.

5.3. Verder stelt de Raad samen met verweerder vast dat de notities van het persoonlijk onderhoud tijdens het onderhoud werden opgevraagd en dat deze op 4 juli 2025 aan verzoeker werden overgemaakt. Diezelfde dag werd er een kopie van deze notities aan verzoekers advocaat verstuurd. Verzoeker en zijn advocaat hebben echter nagelaten om opmerkingen over deze notities aan de commissaris-generaal over te maken. De commissaris-generaal wijst verzoeker er bij het bezorgen van deze kopie terecht op dat blijkens artikel 57/5*quater*, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet verzoeker wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag vóór het nemen van de beslissing over zijn verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft bereikt, *quod in casu*. Bovendien bevat het administratief dossier ook de

integrale Engelse versie van de notities van het persoonlijk onderhoud, waardoor het betoog van verzoeker dat “men niet kan uitmaken wat de oorsprong is van de transcriptie van de verklaringen van de verzoekende partij” eveneens feitelijke grondslag mist.

5.4. Inzake de vertaling van de notities van het persoonlijk onderhoud stelt verweerder in de (verweer)nota het volgende:

“Wat de betrouwbaarheid van de vertalingen betreft, wijst verweerder erop dat de door eTranslation geproduceerde documenten worden gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het CGVS, zoals aangegeven op de notities van het persoonlijk onderhoud.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft herhaaldelijk bevestigd dat niets de dossierbehandelaar belet om de rol van tolk op zich te nemen wanneer de tolk zich in een andere taal dan die van de procedure uitdrukt, zonder dat dit een inbreuk vormt op artikel 51/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (zie in die zin: RvS, 3 september 2008 nr. 185.993; RvS 17 juni 2002, nr. 107.897; CCE, nr. 74270 van 31 januari 2012; RvV, nr. 115135 van 3 december 2013; RvV, nr. 130815 van 3 oktober 2014; RvV, nr. 128116 van 18 augustus 2014 ; RvV, nr. 182657 van 22 februari 2017 ; CCE, nr. 221 791 van 27 mei 2019; CCE, nr. 224 358 van 29 juli 2019, CCE, nr. 278 521 van 10 oktober 2022). Het arrest van de Raad van State nr. 185.993 van 3 september 2008 stelt bovendien dat artikel 51/4 evenmin aan de dossierbehandelaar verbiedt “zelf de rol van de tolk waar te nemen wanneer hij die taal beheerst”. Aan de dossierbehandelaar wordt geen vereiste van bewijs inzake de beheersing van de vreemde taal gesteld (RvV, nr. 191 722 van 8 september 2017). Bijgevolg moet worden aangenomen dat de tussenkomst van de dossierbehandelaar een relevante analyse van het onderzoek door het Commissariaat-generaal in samenwerking met het EUAA garandeert.

Daarbovenop dient benadrukt te worden dat de dossierbehandelaar bij het controleren van de vertaling rekening houdt met eventuele vergissingen die optreden met betrekking tot het gebruik van de vertaalmachine en ten allen tijde de vertaalde verklaringen kan controleren met het originele gehoorverslag indien nodig. Er dient te worden geconcludeerd dat de voorbeelden in het verzoekschrift van ‘vergissingen’ geen enkele impact hebben op de motivering in de bestreden beslissing. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal geen problemen hebben voorgedaan, en dat noch verzoeker, noch zijn advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud opmerkingen hebben gemaakt. Daarbij wordt nog opgemerkt dat het originele gehoorverslag dat in het Engels werd opgesteld ook aan het administratief dossier werd toegevoegd en dat verzoeker aldus het vertaalde gehoorverslag indien nodig kan controleren. Verweerder meent dan ook dat de aangehaalde schendingen door verzoeker geenszins aanleiding kunnen zijn voor het vernietigen van de bestreden beslissing.

2.5.3 Met betrekking tot de kritiek die verzoeker uit op het gebruik van de eTranslation tool merkt verweerder op dat in het kader van het operationele plan dat tussen het EUAA en de Belgische staat is overeengekomen (beschikbaar op: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/EUAA_Operational_Plan_to_Belgium_2025-2026.pdf), de deskundigen van het EUAA een beroep doen op een tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming in het Engels weergeeft. De notities van het persoonlijk onderhoud worden vervolgens vertaald door eTranslation, een geavanceerde neurale vertaaldienst van de Europese Commissie, die de nodige garanties biedt op het gebied van veiligheid, opslag en verwerking van gegevens binnen de EU. Deze vertaling wordt vervolgens gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het Commissariaat-generaal. Dit vertaalproces is opgezet in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het Commissariaat-generaal onderworpen is.

Wat de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) betreft, baseert het Commissariaat-generaal de gegevensverwerking op artikel 6, lid 1, onder e), juncto artikel 9, lid 2, onder g) van die verordening, die bepaalt dat: De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan: [...] e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

De verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens is enkel toegestaan wanneer: de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene. De verwerking is dus niet gebaseerd op de toestemming van de verzoekers om internationale bescherming (artikel 6, lid 1 onder a) juncto artikel 9, lid 2 onder g) van die Verordening).

Verweerder benadrukt ook dat, hoewel de eTranslation-website van de gebruiker verlangt dat hij toestemming geeft voor de verwerking van zijn gegevens, dit betrekking heeft op de persoon die de website

gebruikt (bijvoorbeeld zijn identiteit en e-mailadres), maar dat het dus niet gaat om de persoonsgegevens van personen die internationale bescherming aanvragen.

Deze verwerking van persoonsgegevens gebeurt bovendien onder passende en relevante omstandigheden en blijft beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. De verwerking geniet met name de volgende waarborgen:

- Verwerking en opslag van gegevens op servers in de EU (beginsel van beveiliging van de verwerking, artikel 32 van de AVG);
 - Bewaring van gegevens beperkt tot de tijd die nodig is voor de vertaling en het onderzoek, geen verzending van gegevens per e-mail, instelling voor het verwijderen van gegevens na het downloaden (beginsel van beperking van de bewaring van gegevens, artikel 5, §1, e) van de AVG);
 - Geen toegang tot de gegevens door beheerders;
 - Geen analyse van de inhoud;
 - Geen delen van gegevens met derden (zie Register of the Data Protection Officer (DPO) beschikbaar op <https://ec.europa.eu/dpo-register/detail/DPR-EC-00600.7> ;
- Uit het bovenstaande blijkt dat het hierboven beschreven vertaalproces geschikt is voor de uitvoering van de taak die aan het Commissariaat-generaal is toevertrouwd."

De notities van het persoonlijk onderhoud werden aldus naar het Nederlands vertaald middels eTranslation. eTranslation is een geavanceerde neutrale vertaaldienst van de Europese Commissie, die de nodige garanties biedt op het gebied van veiligheid, opslag en verwerking van gegevens binnen de EU. Deze biedt aldus blijkens het gestelde door verweerder de nodige garanties op het vlak van gegevensbescherming.

Deze vertaling wordt vervolgens gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het Commissariaat-generaal, *in casu* voor verweerder door "DCE" (administratief dossier, transcriptie van het persoonlijk onderhoud, NPO, p. 1).

Er is dus geen sprake van schending van het beroepsgeheim of de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

5.5. Waar verzoeker de inzet van EUAA-medewerkers hekelt die als 'behandelend ambtenaar' het persoonlijk onderhoud afnemen, herinnert de Raad eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het commissariaat-generaal de mogelijkheid biedt om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

Artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning. Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen."

Deze bepaling beoogt de omzetting van artikel 14 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Procedurerichtlijn).

In dit wetsartikel wordt nergens gespecificeerd dat met 'een andere instantie' uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen:

"Het organiseren van een persoonlijk onderhoud door de Commissaris-generaal waarbij elke verzoeker minstens eenmaal de kans krijgt de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten is een praktijk die reeds jarenlang wordt toegepast op het CGVS.

Deze praktijk werd reeds vastgelegd in het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gezien het persoonlijk onderhoud als een fundamenteel beginsel en waarborg geldt in de behandelingsprocedure van

een verzoek om internationale bescherming is het aangewezen het principe van het persoonlijk onderhoud eveneens op te nemen in de wet.

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald bij koninklijk besluit, zoals nu reeds het geval is in het hogervermelde koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Het derde lid voorziet de mogelijkheid om bij situaties van een groot aantal gelijktijdige verzoeken, het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud over de inhoud van het verzoek. Het blijft echter in eerste instantie wel de bedoeling om bij een toegenomen werklast (ten gevolge van een groot aantal gelijktijdige verzoeken) bijkomend personeel aan te werven voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en bijkomende middelen hiervoor toe te kennen.

Nu al stelt de minister aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het personeel en de middelen ter beschikking die nodig zijn voor het vervullen van hun opdracht (op basis van artikel 57/25 van de wet) en zijn er verschillende mogelijkheden om het personeelskader van het Commissariaat-generaal al dan niet tijdelijk te versterken via detacheringen van ambtenaren vanuit andere overheidsdiensten (Koninklijk besluit van 15 januari 2007 betreffende de mobiliteit van de statutaire ambtenaren in het federaal administratief openbaar ambt) of door interne mobiliteit binnen de FOD Binnenlandse zaken.

Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. Het gehoor dient te gebeuren conform de voor het Commissariaat-generaal geldende procedureregels.

De minister kan dergelijke beslissing enkel nemen mits instemming van de Commissaris-generaal. De Europese Commissie dient in overeenstemming met artikel 49 van richtlijn 2013/32/EU over deze uitzonderlijke maatregel te worden ingelicht.

Er kan in de eerste plaats gedacht worden aan het tijdelijk inschakelen van het personeel van de Dienst Vreemdelingenzaken dat verantwoordelijk is voor de registratie van de asielaanvraag en de verklaring en de vragenlijst afneemt van de verzoeker.

Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asieldienst van een andere EU lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO.

De Commissaris-generaal kan vervolgens zonder nieuw gehoor op basis van het dossier en het inhoudelijk gehoor afgenomen door het personeel van een andere instantie een beslissing nemen over het verzoek. Dit laat het Commissariaat-generaal toe om in dergelijke uitzonderlijke situatie van een groot aantal gelijktijdige verzoeken efficiënter te werken en garandeert de tijdige afhandeling van de asielprocedure. Het blijft voor het Commissariaat-generaal echter steeds mogelijk om ingeval van twijfel een bijkomend gehoor te organiseren.

Een belangrijke voorwaarde voor de toepassing van deze bepaling is dat in dergelijke gevallen het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen moet krijgen voor het afnemen van een persoonlijk onderhoud. Het gaat enerzijds om de opleidingen die onder meer de in artikel 6, lid 4, onder a) tot en met e) van Verordening nr. 439/2010 opgesomde elementen bevatten, zoals internationale mensenrechten en het acquis inzake asiel van de Unie, gesprekstechnieken, enz. en anderzijds algemene kennis betreffende problemen die de geschiktheid van de verzoeker om een onderhoud te hebben negatief kunnen beïnvloeden, zoals aanwijzingen dat de verzoeker mogelijk in het verleden gefolterd is. Deze opleidingen zijn identiek aan de opleidingen die conform artikel 4.3 van de richtlijn 2013/32/EU en verder bepaald bij koninklijk besluit minimaal voorzien moeten worden voor het personeel van de beslissingsautoriteit.

De tijdelijke inschakeling van personeel van een andere instantie blijft beperkt tot het afnemen van het gehoor. De inhoudelijke beoordeling van het verzoek, namelijk het opstellen van de ontwerpbeslissingen en het superviseren van de ontwerpbeslissingen blijft de exclusieve bevoegdheid van het personeel van het Commissariaat-generaal dat bovendien houder dient te zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A van de Staat (artikel 2 koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen). Artikel 15.2 van de richtlijn 2013/32/EU en art. 13.1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stellen dat het gehoor plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding wordt gewaarborgd. Dit principe geldt eveneens als het gehoor wordt afgenomen door personeel van een andere instantie.

Daarnaast stelt artikel 48 van de richtlijn 2013/32/EU dat de autoriteiten die uitvoering geven aan deze richtlijn ten aanzien van alle informatie welke zij tijdens hun werk verkrijgen, gebonden zijn door het vertrouwelijkheidsbeginsel zoals omschreven in de nationale wetgeving. Dit betreft het beroepsgeheim bepaald in artikel 57/27 van de Vreemdelingenwet.” (Parl. St. DOC 54, 2548/001, p. 92-96).

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt worden bepaald bij het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Artikel 3, § 2 van dit koninklijk besluit van 11 juli 2003, in verband met die opleidingen waarnaar wordt verwezen in voormeld artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, luidt als volgt:

“§ 2. Binnen het Commissariaat-generaal wordt een kennis- en leercentrum opgericht dat aan de ambtenaren een basisopleiding en voortgezette vorming geeft betreffende ondermeer de toepassing van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, [de Conventies betreffende de rechten van de mens] de Conventies betreffende de rechten van de mens die België binden evenals de andere beschermingsgronden die in de wet zijn voorzien. Hiertoe behoort een opleiding met betrekking tot het verhoren van asielzoekers en interculturele communicatie, evenals een basisinformatie over de specifieke behoeften van de kwetsbare groepen.”

In overeenstemming met voorgaande bepalingen, werd tussen België en het EUAA (The European Union Agency for Asylum) een operationeel plan overeengekomen *“Operational plan 2025-2026 agreed by the European Union Agency for Asylum and Belgium”*, dat geldig is van 1 januari 2025 tot 30 december 2026 en waarvan de weblink door verweerder wordt bijgebracht in diens nota. Hierin wordt gesteld dat de activiteiten van het EUAA in het kader van de operationele en technische bijstand zoals omschreven in principe onder het EU-recht vallen, aangevuld, waar nodig, met het nationale recht van de gastlidstaat. Dit omvat onder meer de veiligheid en beveiliging van de deelnemende personen en de middelen die worden ingezet voor de activiteiten van het EUAA.

Dit operationeel plan voorziet in een gedragscode voor deskundigen in asielondersteuningsteams (waarvan verweerder tevens de weblink bijbrengt middels zijn nota) en licht toe dat deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams de hoogste normen moeten hanteren op het gebied van integriteit, ethisch gedrag, professionalisme en de eerbiediging en bevordering van de grondrechten en internationale bescherming.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, blijkt uit het geheel van voorgaande bevindingen dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie, waaronder ook deskundigen door het toenmalige EASO (nu het EUAA), tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

De Raad stipt verder aan dat uit het voorgaande blijkt dat de tijdelijke inzet van *in casu* het EUAA strikt beperkt blijft tot het afnemen van gesprekken en het onderzoek van de inhoud van het verzoek en dat het opstellen of controleren van ontwerpbeslissingen de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS blijft.

Verzoeker brengt met zijn theoretisch en hypothetisch betoog alsook met zijn verwijzingen naar de hierboven uitgebreid toegelichte bepalingen, geen valabele elementen bij middels zijn verzoekschrift of zijn aanvullende nota zodat hij geen afbreuk kan doen aan voorgaande omstandige vaststellingen.

5.6. Wat betreft verzoekers betoog rond het belangenconflict van de EUAA-medewerkers die mogelijks de Griekse nationaliteit zou bezitten, wijst de Raad erop dat – daargelaten dat verzoeker niet staat dat de EUAA-medewerker die zijn persoonlijk onderhoud afnam de Griekse nationaliteit bezit - hieruit hoe dan ook geenszins zonder meer afgeleid kan worden dat verzoekers beschermingsverzoek niet op onpartijdige wijze werd beoordeeld of dat er sprake is van een belangenconflict, te meer gelet op de hoger weergegeven uiteenzetting inzake het operationeel plan met nadruk op de bepalingen rond de gedragscode voor deskundigen in asielondersteuningsteams.

De Raad kan hierbij dienstig verwijzen naar het beginsel van onpartijdigheid dat als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur ook van toepassing is op organen van het actief bestuur en (onder andere) inhoudt dat bestuursorganen, ambtenaren of mandatarissen geen persoonlijk (juridisch of feitelijk) belang mogen hebben bij de door hen te nemen beslissingen en bij het behandelen van de hen opgelegde zaken niet vooringenomen mogen zijn.

Het Hof van Justitie heeft als zodanig bevestigd dat het recht op een onpartijdige behandeling van zijn zaak geldt bij de uitvoering van het Unierecht, in het bijzonder de Richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG, heden vervangen door de Richtlijnen 2011/95/EU en 2013/32/EU (HvJ 8 mei 2014, C-604/12, *N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform*, Ireland, pt. 19-55). De vereiste van onpartijdigheid wordt bekeken vanuit dubbele ooghoek. Er is met name enerzijds de subjectieve of persoonlijke onpartijdigheid, en anderzijds de objectieve of structurele onpartijdigheid. Het onpartijdigheidsbeginsel waarborgt dus zowel de persoonlijke onpartijdigheid van de personeelsleden en de leden van bestuurlijke organen die mede een beslissing nemen, als de structurele onpartijdigheid van die personeelsleden en bestuurlijke organen op het vlak van de organisatie van deze organen, het verloop van de procedure en het tot stand komen van hun beslissingen (RvS 14 november 2017, nr. 239.876). De subjectieve onpartijdigheid vereist dat geen enkel lid van het betrokken bestuur blijf mag geven van partijdigheid of persoonlijke vooringenomenheid. De objectieve onpartijdigheid vereist dat dit bestuur voldoende waarborgen biedt om elke gerechtvaardigde twijfel omtrent

een eventuele vooringenomenheid uit te sluiten (cf. HvJ 27 maart 2019, C-680/16, *Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel en Remedia d.o.o.*, pt. 27). De subjectieve onpartijdigheid wordt vermoed tot het bewijs van het tegendeel. In het geval van een aantasting van de objectieve onpartijdigheid moet de daadwerkelijke vooringenomenheid niet worden aangetoond, maar volstaat de schijn van partijdigheid indien die schijn objectief gerechtvaardigd is (A. COOLSAET, "Hoofdstuk 6. Het onpartijdigheidsbeginsel" in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (ed.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, p. 191). Om de schending van de structurele onpartijdigheid aannemelijk te maken, volstaat geen louter subjectieve indruk van partijdigheid, maar moet die indruk objectief gerechtvaardigd kunnen worden, rekening houdend met de concrete, feitelijke elementen van de zaak (RvS 12 mei 2020, nr. 248.530). In geval van structurele onpartijdigheid moet worden onderzocht of er voldoende garanties zijn om objectief gewettigde twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Zulke twijfels kunnen rijzen ten gevolge van vaststelbare feiten, waarbij in bepaalde gevallen zelfs de gewekte schijn belang kan hebben (RvS 25 november 2020, nr. 249.039). De nationale autoriteit moet voldoende waarborgen bieden om elke gerechtvaardigde twijfel dat sprake is van een eventueel vooroordeel uit te sluiten (HvJ 8 mei 2014, C604/12, *H. N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform*, Ireland, pt. 52).

De Raad wijst erop dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat de structurele organisatie van het CGVS onvoldoende garanties biedt om twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Vooreerst is het niet de *protection officer* van het CGVS, maar de commissaris-generaal die formeel de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming neemt. Wat betreft de huidige bijstand van het EUAA dient bovendien herhaald te worden dat deze tijdelijke inzet strikt beperkt blijft tot het afnemen van gesprekken en het onderzoek van de inhoud van de aanvraag en het opstellen of controleren van ontwerpbeslissingen de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS blijft. Dit neemt echter niet weg dat niet kan worden ontkend dat de EUAA-medewerker, die *in casu* het persoonlijk onderhoud heeft geleid met de verzoeker om internationale bescherming en de verklaringen van verzoeker heeft genoteerd, een belangrijke rol speelt. Ook hier zijn evenwel de nodige garanties voorhanden om aan een volgens verzoeker mogelijke partijdigheid van de EUAA-medewerker te remediëren. Zo kan de verzoeker overeenkomstig artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen (hetgeen hij *in casu* heeft gedaan) en daarover zelf of via zijn advocaat aan het CGVS schriftelijk zijn opmerkingen bezorgen (hetgeen hij *in casu* heeft nagelaten te doen), die door de commissaris-generaal moeten worden onderzocht alvorens in verband met het verzoek om internationale bescherming een beslissing te nemen.

De Raad oordeelt dat *in casu* slechts kan vastgesteld worden dat het administratief dossier geen aanwijzingen bevat – en door verzoeker geen indicaties worden aangehaald – waaruit zou blijken dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet op een objectieve wijze behandeld zou zijn.

Ook uit een zorgvuldige lezing van deze notities van het persoonlijk onderhoud kan niet worden afgeleid dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud onregelmatigheden hebben voorgedaan in die mate dat hieruit enige vooringenomenheid bij de EUAA-medewerker zou kunnen blijken. Zoals verder in dit arrest zal blijken, kan ook uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijken dat er van enige subjectieve partijdigheid sprake is.

De Raad concludeert dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat de commissaris-generaal eenzijdig of selectief zou zijn geweest bij het nemen van de bestreden beslissing. Verweerder heeft zich ter zake gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen en de door hem geschetste context alsook op de beschikbare landeninformatie.

Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De EUAA-medewerker die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft evenmin enig belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor er geen indicaties voorhanden zijn dat en hoe deze aangestelde expert *in casu* bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

In die zin kan dan ook niet blijken dat de hele keten van het beslissingsproces *in casu* zou zijn aangetast door de (subjectieve) partijdigheid van één van de daarbij betrokken ambtenaren van het CGVS. Een schending van het onpartijdigheidsbeginsel of een belangenconflict kan geenszins aannemelijk worden gemaakt.

Voorgaande bevindingen laten zodoende niet toe een schending van de artikelen 57/2, 57/5*ter*, § 1 derde lid van de Vreemdelingenwet noch van de artikelen 2 en 13/1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 vast te stellen.

6. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

7. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 24 januari 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 25 januari 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is tot 8 april 2028 (administratief dossier, blauwe map, 'Eurodac Search Result', 'Eurodac Marked Record' en 'aanvraag derde landen'; administratief dossier, groene map, ADET).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

8. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in

andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;

- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

9. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

10. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstreckte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in

januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precare omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

11. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precare situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

12. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

13. Verzoeker, een vierentwintigjarige volwassen man, maakt niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Waar verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud melding maakte van ademhalingsproblemen en opmerkte dat hij een inhalator bijhad (NPO, p. 11), legt hij geen medische documenten hieromtrent neer. Verzoeker toont niet aan dat zijn medische problemen van die aard zijn dat deze aan zijn situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verlenen en bijgevolg een andere perceptie van zijn levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen. Niets wijst er namelijk op dat de door verzoeker opgeworpen pathologieën een niveau van ernst zouden bereiken die zware zorg en complexe monitoring zouden vereisen die in Griekenland, mits hij hiertoe de nodige stappen zet, niet beschikbaar zouden zijn.

Daarnaast wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift op dat hij *“kwetsbaar [is] door de situatie in Gaza”* (*“Haar broer en diens echtgenote zijn omgekomen in een luchtaanval. Haar moeder werd gewond en haar neef geamputeerd. Zij zijn dus in behandeling. De vader van de verzoekende partij is nog steeds vast in Khan Younis met haar broers en zussen op één broer na”*), stelt hij onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad dat de omstandigheden in de Gazastrook van die aard zijn dat een psychologische kwetsbaarheid kan worden aangenomen in hoofde van Gazanen en wijst hij op het gebrek aan aandacht voor psychologische opvolging in Griekenland.

Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza en de onzekerheid over het lot van verzoekers naasten een psychologische impact kunnen hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden. Waar verzoeker, om te wijzen op zijn bijzondere kwetsbaarheid gelinkt aan de intrinsieke kwetsbaarheid van verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit Gaza, in zijn verzoekschrift rechtspraak van de Raad aanhaalt, dient opgemerkt dat de precedentenwaarde niet wordt aanvaard in het Belgische recht en dat ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen, individuele merites wordt beoordeeld.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

14. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij volhardt in zijn verklaringen aangaande zijn ervaringen in Griekenland, waaronder de moeilijke toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en taallessen, alsook politiegeweld en discriminatie, en wijst op algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland die volgens hem een ernstig risico uitmaken op onmenselijke of vernederende behandeling.

Te dezen wordt in de bestreden beslissing inzake de door verzoeker aangehaalde elementen die betrekking hebben op zijn vrees bij terugkeer naar Griekenland met reden als volgt gemotiveerd:

“Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, taalonderwijs, of huisvesting (CGVS, p.12), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Bovendien toont u in

het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden.

Ten eerste gaf u verschillende keren aan dat u vanwege de taalbarrière zeer moeilijk werk vond (CGVS, p.8). Er werd u gevraagd wat u heeft gedaan om **de taal** te leren in Griekenland. U antwoordde louter "Ik wist niet waar ik Grieks moest leren" (CGVS, p.11). Dat u echter geen enkele notie had van taallessen kan allerm minst overtuigen.

Zo had u een telefoon en gebruikte u soms een vertaalapp in de zoektocht naar werk (CGVS, p.8). Bijgevolg kon u wel degelijk de nodige opzoekingen doen naar taallessen om de Griekse taal te leren. Dat u hier klaarblijkelijk geen enkele stappen toe zette en louter blijft volhouden dat u niet wist waar u de taal kon leren, verbaast ten zeerste. U bent immers een geschoolde en geletterde persoon, die naast het Arabisch ook een basis Engels spreekt (CGVS, p.11). Van iemand met dergelijk profiel kan worden verondersteld dat hij de nodige stappen onderneemt om de taal van het gastland te leren. Kennis van het Grieks moet immers de kans op het bemachtigen van een jobs aanzienlijk verhogen. Dit benadrukte u zelf ook meerdere malen. Uw gebrek aan initiatief hieromtrent mag uiterste verbazing heten. Het kan immers allerm minst overtuigen dat er in Griekenland geen enkele (betalende) taallessen voorhanden zouden zijn uitgaande van de overheid. U toont op geen enkele manier aan dat uw rechten in Griekenland niet geëerbiedigd werden.

Ten tweede stelde u dat er in Griekenland geen **werk** is. Toch werkte u zo'n 20 dagen in de groententeelt (CGVS, p.9-10). Bijgevolg was u wel degelijk in staat om werk te vinden en dit zelfs zonder de kennis van de Griekse taal. Gevraagd waarom u op uw verschillende verblijfplaatsen volgens u geen werk kon vinden, verwees u meermaals naar de taal (CGVS, p.8-9-10). Zo konden ze u hoogstwaarschijnlijk niet begrijpen en u kon hen niet begrijpen. Indien u echter maandenlang dergelijke moeilijkheden inzake de taalbarrière ondervond in uw zoektocht naar werk, tart het alle verbeelding dat u geen enkele concrete stappen zette om de taal te leren, zoals supra reeds besproken werd. Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat u behalve wat rondvragen ook geen andere stappen lijkt gezet te hebben in uw zoektocht naar een job.

Zo verwijst u geenszins naar een registratie bij een organisatie of interimkantoor om enige hulp te verkrijgen bij uw zoektocht. Tevens verbleef u telkens ook slechts korte periodes op uw verblijfplaatsen. Zo was u één a twee maanden in omliggende dorpen van Athene als Manolada (CGVS, p.8), daarna ongeveer twee maanden in Chania op Kreta (CGVS, p.7), vervolgens keerde u terug naar Athene en bleef u er minder dan een maand (CGVS, p.7, 9), en tenslotte verbleef u nog zo'n drie maanden op Kreta in Heraklion waarvan u een twintigtal dagen werkte (CGVS, p.10). Dergelijke verblijfsperiodes wijzen echter allerm minst op een duurzame poging om uw leven aldaar uit te bouwen. Er kan van u als begunstigde van internationale bescherming echter verwacht worden dat u geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Na desbetreffende kortstondige verblijven van één of twee maanden is het immers niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van werkgelegenheid. Er dient opgemerkt te worden dat indien u daadwerkelijk (ander) werk zocht in Griekenland, er van u verwacht kan worden dat u net alle stappen zou ondernemen om aan werk te geraken zodoende uw situatie er te verbeteren en te kunnen integreren in de Griekse samenleving. U toont dan ook niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet ook worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van de arbeidsmarkt in deze lidstaat op zich. Daarbij dient nog te worden opgemerkt dat u zich voor enige hulp en procedures in het kader van uw zoektocht naar werk of de afwezigheid ervan net zoals de Griekse onderdanen tot de correct instanties dient te wenden.

Ten derde verwees u nog naar de problematiek om **huisvesting** te vinden. U verwees naar uw periodes van dakloosheid daar de mensen in Griekenland niet willen verhuren aan Arabieren (CGVS, p.9). Dat geen enkele woning echter verhuurd zou worden aan Arabieren betreft een blote bewering die weinig aannemelijk is. Daarnaast stipt het CGVS aan dat u in Athene telkens bij een Egyptenaar kon verblijven (CGVS, p.8) en dat u op Kreta ook een periode bij uw werkgever verbleef (CGVS, p.9). Daarnaast kreeg u op Kreta steun als dakloze van een organisatie, die u eveneens geld gaf (CGVS, p.10). Opnieuw toont u dan ook niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Zo dient u voor financiële hulp en (sociale) huisvesting de correcte instanties te benaderen om hulp te vragen en komt het aan u toe om verdere nodige stappen te zetten om onderdak te vinden.

Bovendien blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u vanuit Kos naar Athene ging, van Athene naar Chania op Kreta, van Chania terug naar Athene, van Athene naar Heraklion op Kreta, en later ook van Athene naar België vloog (CGVS, p.7-9). Verder kon u rekenen op financiële ondersteuning. U was in staat om eigen eten te kopen tijdens uw verblijf in het opvangcentrum in Kos, daar het eten er niet goed was (CGVS, p.7). Uw familie stuurde u geld om uw huur te betalen bij de Egyptenaar waarbij u verbleef in Athene (CGVS, p.8). U verklaarde dat u uw familie ook geld zou vragen indien u een woning zou vinden om te huren (CGVS, p.9). Tevens betaalde uw familie uw hele reis van Gaza tot België (CGVS, p.5). Daarnaast betaalde een vriend van u in Turkije uw ticket voor de ferry van Heraklion naar Athene (CGVS, p.10) en heeft u familieleden in Duitsland die een ticket kochten voor u om van België naar Duitsland te reizen om een maand bij hen te verblijven (CGVS, p.5). Tenslotte werkt u ook in België in een tomatenbedrijf en was u hier in staat om een

elektrische scooter te kopen om naar uw werk te gaan (CGVS, p.4). Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen of over onvoldoende middelen zou beschikken om bij een terugkeer naar Griekenland moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden als persoon die er internationale bescherming geniet.

Waar u nog opwierp dat u in Griekenland vaak gecontroleerd werd door de politie inzake uw documenten, dient opgemerkt te worden dat u zelf aangaf dat dit louter dagelijkse controles waren, maar dat u verder nooit problemen ondervond met de Griekse autoriteiten (CGVS, p.12). Dat u bijgevolg op straat gecontroleerd werd door de politie betekent geenszins dat uw rechten aldaar niet geëerbiedigd werden. Standaardcontroles gaan geenszins in tegen uw rechten en kunnen bovendien in elk Europees land plaatsvinden."

Uit het bovenstaande blijkt dat verweerder in de bestreden beslissing wel degelijk omstandig heeft gemotiveerd waarom verzoekers voorzienbare levensomstandigheden in Griekenland niet beantwoorden aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid die dient te worden bereikt opdat van een ernstig risico op onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest sprake zou zijn.

Verzoeker volhardt in zijn ervaringen in Griekenland en bekritiseert verweerders appreciatie en terechte gevolgtrekkingen maar brengt hiermee en met zijn verwijzingen naar algemene informatie, waarmee reeds rekening is gehouden en die ook de Raad in zijn analyse heeft betrokken, geenszins valabele elementen bij die voorgaande overwegingen met betrekking tot zijn concrete situatie kunnen weerleggen.

15. Op heden moet, in tegenstelling tot ten tijde van de bestreden beslissing, vastgesteld worden dat verzoekers Griekse verblijfskaart is vervallen. Zoals blijkt uit de beschikbare informatie heeft dit implicaties zoals de automatische de-activatie van zijn AFM en AMKA en administratieve obstakels waarmee hij bij terugkeer naar Griekenland zal worden geconfronteerd bij het hernieuwen van zijn ADET en het aanvragen alsook activeren van zijn AFM en AMKA. Uit de beschikbare landeninformatie kan geenszins kan worden afgeleid dat personen die vanuit een ander EU-lidstaat met een vervallen ADET terugkeren naar Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om deze ADET binnen een redelijke tijdspanne te verlengen of te vernieuwen en opnieuw een geldig AFM-nummer en AMKA-nummer te bekomen. Bijgevolg komen ze daarbij niet automatisch terecht in of geconfronteerd met ernstige problemen die een situatie die de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt en met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient ook dit aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

In dit kader kan, gelet op de informatie die verzoeker zelf aanreikt en die heden beschikbaar is, vooreerst aangenomen worden dat verzoeker weet welke de te ondernemen stappen zijn om zijn ADET te verlengen of vernieuwen en om de overige administratieve vereisten te vervullen teneinde zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Nu vast staat dat verzoekers Griekse verblijfskaart ondertussen is vervallen, moet worden nagegaan of verzoeker actueel beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning die hem in staat kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, de mogelijke lange periode voor de verlenging van zijn Griekse verblijfsvergunning te overbruggen en het hoofd te bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting, hetgeen hierbij tevens moet worden onderzocht en in overweging worden genomen.

Uit de elementen in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zowel in het verleden als op heden de nodige zelfredzaamheid tentoonspreidde en tentoonspreidt en dat verzoeker daarnaast beroep kon en kan doen op een netwerk dat hem kan ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland. In dit verband kan samen met verweerder vastgesteld worden dat verzoeker een ondernemende en zelfredzame man is, die kon rekenen op financiële ondersteuning van zijn familie voor onder meer het kopen van eigen eten, het betalen van huur en zijn reis van Gaza tot België (NPO, p. 5, p. 7-9). Bovendien blijkt dat verzoeker in België in een tomatenbedrijf werkt en in staat was om een scooter aan te kopen om naar zijn werk mee te gaan (NPO, p. 4), hetgeen getuigt van zelfredzaamheid. Al deze factoren laten toe om te besluiten dat verzoeker, zo hij bij een verlenging of vernieuwing van zijn ADET en een reactivering van zijn AFM-nummer en AMKA-nummer geconfronteerd zou riskeren te worden met vertragingen, deze periode kan overbruggen en dat verzoeker, indien hij daartoe een ernstige poging onderneemt en de nodige (administratieve) stappen zet, bij machte is om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland op een gedegen wijze te doen gelden. In de huidige stand van zaken kan aldus afdoende worden vastgesteld dat verzoeker, die geen bijzondere kwetsbaarheid heeft (*cf. supra*), over dergelijke middelen, netwerk of andere ondersteuning beschikt.

Gelet op het voorgaande, kan worden aangenomen dat verzoekers grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, dat hij bij machte is om zijn rechten aldaar op een gedegen wijze te doen gelden en uit te oefenen en dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hem, bij eventuele problemen dienaangaande en op zijn verzoek, een effectieve en gelijkwaardige bescherming en bijstand te bieden.

Verzoeker toont derhalve niet concreet aan dat hij, zo hij hiertoe in Griekenland, eventueel met de hulp van zijn netwerk, de Griekse autoriteiten en/of de aldaar aanwezige hulporganisaties en netwerken, een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, bij eventuele toekomstige problemen en/of een mogelijke gebrekkige toegang tot de nodige huisvesting, tewerkstelling, gezondheidszorg en voorzieningen, verstoken zou blijven van de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning.

Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekers toegang tot de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning ondanks de rechten waarover hij beschikt en die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoonde dat dit (louter) zou kunnen worden toegeschreven aan zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of zijn nationaliteit. Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat hij in dit kader zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden.

De verwijzing naar nationale en internationale rechtspraak is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

16. Waar verzoeker in het verzoekschrift gewag maakt discriminatie en racisme in Griekenland en wijst op zijn ervaringen met de politie en de bevolking en op algemene landeninformatie dienaangaande, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Wat betreft zijn ervaringen met de politie gaf verzoeker zelf aan dat dit louter dagelijkse controles waren, maar dat hij verder nooit problemen ondervond met de Griekse autoriteiten (NPO, p. 12).

De Raad merkt bovendien op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollages in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

17. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

18. De bestreden beslissing stelt:

“U haalde nog aan dat uw broer Y.K.A. sinds midden januari 2025 ook in België verblijft, hier asiel heeft aangevraagd en in dezelfde maand een gesprek gevoerd heeft (CGVS, p.5). Het CGVS kon echter geen verzoek om internationale bescherming onder de naam die u opgaf terugvinden. U legt hier verder geen enkele informatie over neer. Zelfs indien uw broer zich effectief in de asielprocedure bevindt in België, verandert dit niets met betrekking tot uw nood aan internationale bescherming. Uw verzoek dient immers beoordeeld te worden op eigen merites. Het feit dat uw broer in België verblijft, is daarbij geenszins een motief waardoor u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland.”

Verzoeker laat de voormelde motivering ongemoeid in het verzoekschrift.

De aanwezigheid van verzoekers broer in België heeft enkel betrekking op de situatie in België, maar niet op die in Griekenland, waar verzoeker reeds internationale bescherming geniet. Dergelijk element is bijgevolg niet relevant voor de beoordeling voor zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming in

Griekenland. Verzoeker werpt hiermee geen ander licht op de beoordeling van zijn situatie als statushouder in Griekenland.

Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat zijn verzoek onontvankelijk kan worden verklaard omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, en hij niet op concrete en individuele wijze heeft aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn.

19. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

20. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota neergelegd ter zitting van 13 februari 2026 niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT	W. MULS
-----------------	---------